

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie VIII./2021
Senát I

Nález:

spisová značka	I. ÚS 105/2021
populárny názov	Preskúmanie dôvodov sťažnosti odvolacím súdom
sudca spravodajca	Rastislav Kaššák
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	13.07.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Nie je akceptovateľné, aby súd v civilnom sporovom konaní iniciatívne „dotváral“ obsah či už opravného prostriedku, alebo prostriedku procesnej obrany, akým je sťažnosť (§ 239 CSP), resp. iného podania procesného charakteru, sám si dopĺňal dôvody, ktoré takéto podanie strany sporu neobsahuje, a vyvodzoval tak závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú.
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľka sa v konaní vedenom okresným súdom ako žalobkyňa domáhala proti žalovanému a zaplatenia pohľadávky s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Po rozhodnutí vo veci samej okresný súd uznesením stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uznesením krajského súdu bolo uznesenie okresného súdu potvrdené a sťažovateľke bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.</p> <p>Následne okresný súd rozhodol o výške trov konania uznesením vyššieho súdneho úradníka, ktorým žalovaného zaviazal nahradiť sťažovateľke trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.</p> <p>Proti predmetnému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal žalovaný sťažnosť, namietajúc obsadenie okresného súdu.</p> <p>Ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením sudca okresného súdu zmenil uznesenie vyššieho súdneho úradníka podľa § 250 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť sťažovateľke trovy odvolacieho konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v nižšej sume. V odôvodnení konštatoval čiastočnú dôvodnosť sťažnosti žalovaného a uviedol, že predmetom odvolacieho konania boli iba vyčíslené trovy žalovaného, ktoré mu neboli priznané, preto je ich výška aj hodnotou sporu, z ktorej bolo potrebné vypočítať základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby</p>

	a námietku obsadenia okresného súdu vyhodnotil ako nedôvodnú.
z odôvodnenia	<p>V okolnostiach danej veci sa preto ústavný súd stotožňuje s argumentáciou sťažovateľky, že nedoručením sťažnosti žalovaného podanej proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, na základe ktorej okresný súd dospel vo veci sumy náhrady trov odvolacieho konania k inému, pre sťažovateľku podstatne nepriaznivejšiemu rozhodnutiu, jej okresný súd znemožnil zaujať k obsahu sťažnosti stanovisko a reagovať tak na argumenty žalovaného. Ponechanie priestoru na opozitné vyjadrenie je pritom naliehavé najmä vtedy, ak súd na podklade argumentácie podanej sťažnosti indikuje možnosť zmeniť rozhodnutie v neprospech protistrany (IV. ÚS 16/2021). Týmto postupom okresného súdu tak došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania ako súčasťou práva na spravodlivý proces.</p> <p>Ako dôvodnú ústavný súd vyhodnotil taktiež druhú v ústavnej sťažnosti formulovanú námietku sťažovateľky, podstata ktorej spočíva v tvrdení, že okresný súd vyhovel sťažnosti žalovaného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka napriek tomu, že žalovaný v dôvodoch sťažnosti výšku trov konania nenamietal a výslovne brojil len proti obsadeniu súdu pri rozhodovaní o nej (pozri bod 5 tohto uznesenia).</p> <p>Podľa názoru ústavného súdu nie je akceptovateľné, aby súd v civilnom sporovom konaní iniciatívne „dotváral“ obsah či už opravného prostriedku, alebo prostriedku procesnej obrany, akým je sťažnosť (§ 239 CSP), resp. iného podania procesného charakteru, sám si dopĺňal dôvody, ktoré takéto podanie strany sporu neobsahuje, a vyvodzoval tak závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú.</p> <p>V danom prípade sa ústavný súd presvedčil, že sťažnosť žalovaného, v konaní zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom, proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka preukázateľne obsahuje len jedinú výhradu týkajúcu sa obsadenia súdu (žalovaný namietal, že o výške trov konania mal rozhodnúť sudca, a nie vyšší súdny úradník, pozn.), pričom samotná výška trov odvolacieho konania, na náhradu ktorej bol žalovaný zviazaný, namietaná nebola. Konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že žalovaný s výškou trov konania nesúhlasil (bod 3 napadnutého uznesenia), tak nezodpovedá skutočnému obsahu podanej sťažnosti žalovaného. V tomto smere je potrebné uviesť, že jednou z osobitných náležitostí sťažnosti podľa § 243 CSP je aj uvedenie dôvodov, pre ktoré účastník (strana) považuje uznesenie vyššieho súdneho úradníka za nesprávne, teda konkretizovanie akých chýb v rozhodnutí a v postupe sa vyšší súdny úradník pri svojom rozhodovaní dopustil. Sudca okresného súdu je potom povinný pri rozhodovaní o sťažnosti náležite na tieto uplatnené námietky reagovať a vysporiadať sa s nimi, pričom iné pochybenia sám vyhľadávať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Vzhľadom na už uvedené preto nemožno súhlasiť s tvrdením konajúceho sudcu vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti, že ak žalovaný podal sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka v celom rozsahu, znamená to, že nesúhlasil ani s výškou trov konania.</p> <p>Z týchto dôvodov ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým uznesením okresného súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, došlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie, preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	<p>nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. . II. ÚS 210/2018 z 11. septembra 2018</p> <p>rozhodnutie vo veci De Haes a Gijssels proti Belgicku z 24. 2. 1997, sťažnosť č. 19983/92, bod 53 alebo Ankerl proti Švajčiarsku z 23. 10. 1996, sťažnosť č.</p>

	<p>17748/91, bod 38</p> <p>rozhodnutie ESLP zo 4. 6. 2002 vo veci Komanický proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 32106/96, body 45 a 46</p> <p>rozhodnutie ESLP vo veci Sarkocy proti Slovenskej republike z 22. 9. 2020, sťažnosť č. 36446/17</p> <p>nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 16/2021 z 20. apríla 2021</p>
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	trovy konania konanie-kontradiktórnosť sťažnosť

spisová značka	I. ÚS 147/2021
populárny názov	Vydanie príkazu podľa § 101 ods. 1 TP
sudca spravodajca	Jana Baricová
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	13.07.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1</p> <p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 8 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1</p> <p>ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd čl. 11</p> <p>ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd čl. 26 ods. 1</p> <p>ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd čl. 36 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1</p> <p>Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (uverejnený v zbierke vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.) čl. 2 ods. 3 písm. a</p> <p>Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (uverejnený v zbierke vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.) čl. 2 ods. 3 písm. b</p> <p>Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (uverejnený v zbierke vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.) čl. 2 ods. 3 písm. c</p> <p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 13</p> <p>Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (uverejnený v zbierke vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.) čl. 17 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 35 ods. 1</p>
analytická právna veta	<p>Preskúmateľnosť dôvodnosti vydania príkazu podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku (príkaz na prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku) si samozrejme vyžaduje relevantnú a dostatočne špecifickú argumentáciu, ktorá poskytuje vysvetlenie, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do súkromia a bez náležitého odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je dané rozhodnutie nepreskúmateľné, a tým aj svojvoľné. Zároveň je potrebné dodať, že na rozhodnutie vyšetrovateľa nemôžu byť kladené také prísne nároky ako na rozhodnutie všeobecného súdu, zvlášť ak ide začiatočnú fázu trestného konania, v ktorej sa len zisťujú skutočnosti rozhodujúce pre ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní.</p>
skutkový stav a základné fakty	<p>Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva vydal uznesenie o začatí trestného stíhania pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutkovým základom bolo odcudzenie motorového vozidla dovtedy nezisteným páchatelom. V tomto trestnom konaní vyšetrovateľ vydal príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 ods. 1 Trestného</p>

	<p>poriadku, na základe ktorého bola po súhlase príslušným prokurátorom okresnej prokuratúry uskutočnená prehliadka priestorov, ktoré užíval sťažovateľ ako nájomca. Prehliadka týchto priestorov bola nariadená a vykonaná z dôvodu podozrenia, že sa v nich nachádzali veci pochádzajúce z trestnej činnosti (motorové vozidlo) a veci určené na páchanie trestnej činnosti (prispôsobené na krádež automobilov).</p> <p>Sťažovateľ požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku prokurátora. Prokurátor okresnej prokuratúry mu odpovedal prípisom, v ktorom sťažovateľovi procesné postavenie zúčastnenej osoby v trestnom konaní nepriznal a nepriznal mu ani právo na podanie žiadosti o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku. Podanie sťažovateľa prokurátor okresnej prokuratúry posúdil ako „žiadost' o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní“ a námietky a argumenty sťažovateľa o nezákonnosti prehliadky označil za nedôvodné. Podľa sťažovateľa tak prokurátor okresnej prokuratúry urobil bez toho, aby svoje závery „vyargumentoval“, a navyše na viacero zásadných argumentov sťažovateľa vôbec neodpovedal.</p>
<p>z odôvodnenia</p>	<p>Z hľadiska metodologického pri sťažnostiach týkajúcich sa namietaného porušenia čl. 8 dohovoru po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti označeného článku, EŠLP, ktorého judikatúru ústavný súd štandardne pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňuje, presúva svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených čl. 8 ods. 2 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu, teda že zásah bol v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutný.</p> <p>Pokiaľ sťažovateľ namietal neodôvodnenosť príkazu, resp. nedostatočné odôvodnenie podozrenia, že sa mal stíhaného trestného činu dopustiť on, prípadne že odôvodnenie neobsahovalo žiaden dôkaz, ktorý by ho s týmto skutkom spájal, ústavný súd poznamenáva, že príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov nie je rozhodnutím o vine sťažovateľa a dokonca ani rozhodnutím stíhaní sťažovateľa na základe dôvodného podozrenia, že sa stíhaného skutku mal dopustiť on (vnesenie obvinenia), ale ide o nariadenie vyšetrovacieho úkonu smerujúceho práve k objasneniu a prevereniu skutočností dôvodne nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a prípadne kým. Rozhodovanie o dôvodoch na nariadenie prehliadky môže byť zo svojej podstaty vedené iba v rovine určitej pravdepodobnosti (nie istoty), pretože v prípravnom konaní zhromaždené dôkazy a iné informácie nie sú úplné. Dôvodom na zrušenie napadnutého príkazu by mohlo byť len celkom absentujúce jeho odôvodnenie či iný závažný excés majúci ústavnoprávnu dimenziu (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky č. k. III. ÚS 1675/12 z 5. februára 2013).</p> <p>Ústavný súd považuje za ospravedlniteľnú aj absenciu uvedenia presných konkrétnych informácií zistených pri operatívno-pátracej činnosti operatívnych pracovníkov okresného riaditeľstva alebo Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, ktorých uvedenia v príkaze sa sťažovateľ domáhal. Takéto informácie nie sú procesným dôkazom, ale predstavujú poznatky (akési „indície“), ktoré majú viesť k zisteniu a zabezpečeniu relevantných procesne použiteľných dôkazov, preto dôsledné uvedenie ich obsahu v odôvodnení rozhodnutí nie je nevyhnutné (v niektorých prípadoch ani žiaduce). Avšak odkaz na operatívne zistenia má svoje opodstatnenie z hľadiska presvedčivosti príkazu, že k nariadeniu prehliadky iných priestorov došlo na základe náležitého prešetrenia podstatných skutočností.</p> <p>Zároveň ústavný súd považuje za potrebné dodať, že na rozhodnutie vyšetrovateľa nemôžu byť kladené také prísne nároky ako na rozhodnutie všeobecného súdu, zvlášť ak ide začiatočnú fázu trestného konania, v ktorej sa len zisťujú skutočnosti rozhodujúce pre ďalší postup orgánov činných v trestnom</p>

	<p>konaní.</p> <p>Preskúmateľnosť dôvodnosti vydania príkazu podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku si samozrejme vyžaduje relevantnú a dostatočne špecifickú argumentáciu, ktorá poskytuje vysvetlenie, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do súkromia a bez náležitého odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je dané rozhodnutie nepreskúmateľné, a tým aj svojvoľné. Zároveň je potrebné pripomenúť, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/07). Je postačujúce, ak odôvodnenie dá odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, a že dostatočne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov veci (I. ÚS 241/07).</p> <p>Podľa názoru ústavného súdu odôvodnenie napadnutého príkazu zo 16. januára 2020 síce nemožno považovať za perfektné a vyčerpávajúce, keďže v ňom ostal nevyužitý priestor pre uvedenie bližších – konkrétnejších dovtedajších zistení, ktoré by ešte presvedčivejším spôsobom osvedčili potrebu výkonu prehliadky, napriek tomu je z hľadiska zabezpečenia potrebnej ochrany základných práv dostatočné, pretože objasnilo súvislosti opodstatňujúce realizáciu predmetného zásahu do práva sťažovateľa na súkromie.</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	<p>rozhodnutie ESLP vo veci Delta Pekárne, a. s., v. Česká republika z 2. októbra 2014, č. 97/2011,</p> <p>rozhodnutie ESLP vo veci Sociéte Colas Est v. Francúzsko zo 16. apríla 2002</p> <p>rozhodnutie Peck c. Spojené kráľovstvo z 28. januára 2003</p> <p>uznesenie Ústavného súdu Českej republiky č. k. III. ÚS 1675/12 z 5. februára 201</p>
súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	<p>prehliadka-iných priestorov</p> <p>rozhodnutie-nepreskúmateľnosť</p> <p>arbitrárnosť</p> <p>trestné konanie-prípravné</p> <p>príkaz</p>

Uznesenie:

spisová značka	I. ÚS 263/2021
populárny názov	Dodržanie princípu prezumpcie neviny
sudca spravodajca	Ivan Fiačan
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	08.07.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 2
analytická právna veta	Z vývoja judikatúry možno odvodiť, že prezumpcia neviny viaže aj prokuratúru. Ďalej je vo vzťahu k dodržaniu tohto princípu veľmi dôležité prihliadnuť na to, aký je celkový kontext výrokov a aká je ich štruktúra a razancia. Uvedenie jednej izolovanej vety v návrhu na predĺženie väzby prokurátorom sa dotýka viac užšieho poňatia prezumpcie neviny, teda samotného vnútorného priebehu trestného procesu. Aplikáciou uvedených východiskových princípov na predmetnú skutkovú situáciu možno uzavrieť, že (i) jedna izolovaná veta, a to

	(ii) z návrhu na predĺženie väzby, ktorá by nanajvýš nepriamo (gramatickým tvarom) mohla naznačovať vinu sťažovateľa s tým, že zároveň ide o vetu vyslovenú (iii) prokurátorom, a nie súdom, nie je zásahom do základného práva na prezumpciu nevinu.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že vyhlásenia špeciálnej prokuratúry v súvislosti s jeho väzbou v návrhu prokurátora na predĺženie väzby (ako aj v stanovisku prokurátora k sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby), v ktorých naznačila, že sťažovateľ sa dopustil úkladnej vraždy, čo je trestný čin podľa § 144 Trestného zákona, z ktorého bol v danom čase obvinený, dokazujú, že už pred jeho odsúdením ho považujú za vinného t. z. prejedujú jeho vinu.
z odôvodnenia	<p>Ústavný súd ešte pred samotnou meritórnou argumentáciou upozorňuje, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ sa s vecou nevysporiadal v rámci pôvodného trestného konania, ale v procese novom, začatom na základe jeho trestného oznámenia proti prokurátorovi z pôvodného trestného procesu (bod 5 uznesenia), je tak z hľadiska subsidiarity oslabený vzťah k pôvodnému konaniu. Inými slovami, trestné oznámenie a následné konanie nie je obvyklým prostriedkom nápravy. Ústavný súd sa však napriek tomu vecou ďalej zaoberal v záujme ochrany základných práv sťažovateľa.</p> <p>Prezumpcia nevinu je dôležitým ústavnoprávnym princípom (porov. Spolkový ústavný súd 2 BvR 2628/10, 2 BvR 2155/11, 2 BvR 2883/10), ktorý vládne trestnému konaniu a ktorý z ústavnoprávneho hľadiska tiež znamená, že s obvineným sa jedná ako so subjektom, a nie ako s objektom. Mocenské authority nemajú sugerovať myšlienku, že obvinená osoba je vinná, bez toho, aby predchádzalo zákonné zistenie jej zavinenia (Sudre, F. Mezinárodní a evropské právo lidských práv, Brno. 1997, s. 180). Zmyslom prezumpcie nevinu je vytvárať konštruktívny tlak na authority trestného procesu k riadnemu a objektívnemu výkonu trestnej spravodlivosti a v podstate vyhnúť sa justičným omylom.</p> <p>Prezumpcia nevinu, tak ako sa vyvinula v judikatúre, má širší a užší význam. Užší význam sa viaže na vnútorný priebeh trestného konania, osobitne na dokazovanie viny obvineného. Širší význam sa týka najmä externého pôsobenia autorít trestného procesu, zvlášť pri informovaní verejnosti o stave trestného konania (porov. § 6 ods. 2 Trestného poriadku: <i>Pri poskytovaní informácií sú orgány činné v trestnom konaní a súd oprávnení utajiť tie skutočnosti, ktoré by mohli zmařit alebo sťažiť objasnenie a vyšetrovanie vecí. Pritom sú povinní dbať na zásadu prezumpcie nevinu</i>).</p> <p>Z vývoja judikatúry možno odvodiť, že prezumpcia nevinu viaže aj prokuratúru. Ďalej je veľmi dôležité, aký je celkový kontext výrokov a aká je ich štruktúra a razancia.</p> <p>Predmetná vec sa dotýka viac užšieho poňatia prezumpcie nevinu, teda samotného vnútorného priebehu trestného procesu.</p> <p>Ústavný súd porozumel, ako vec uchopil sťažovateľ, a vníma citlivosť prezumpcie nevinu, ale na základe aplikácie uvedených východiskových princípov na predmetnú skutkovú situáciu konštatuje, že (i) jedna izolovaná veta, a to (ii) z návrhu na predĺženie väzby, ktorá by nanajvýš nepriamo (gramatickým tvarom) mohla naznačovať vinu sťažovateľa s tým, že zároveň ide o vetu vyslovenú (iii) prokurátorom, a nie súdom, nie je zásahom do základného práva na prezumpciu nevinu. K nutnosti posudzovať zásah do prezumpcie nevinu v kontexte možno poukázať aj na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 519/2020 (bod 92 – <i>V prvom rade ústavný súd považuje za dôležité poukázať aj na iné ako na sťažovateľkou prezentované formulácie uvedené v rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní, ktoré takisto dotvárajú určitý pohľad na ich</i></p>

	<p>vnímanie viny sťažovateľky.).</p> <p>Prokurátor v návrhu na predĺženie vyjadril, že navrhuje predĺžiť väzbu v súvislosti s vraždou. Prokurátor nepoužil tak silnú formuláciu alebo nevyjadril viaceré formulácie, ktoré by vytvárali silný kontext, že by bolo možné obhájiťne uvažovať o porušení práva na prezumpciu neviny.</p> <p>Z hľadiska subsidiarity možno pripomenúť, že sťažovateľ v predmetnej veci brojí proti výsledku trestného konania, ktoré bolo začaté na základe jeho trestného oznámenia, že prokurátor spáchal trestný čin ohovárania v „pôvodnom“ trestnom konaní proti sťažovateľovi (body 5 a 10 uznesenia). Námietku porušenia prezumpcie neviny tak bolo možné uplatňovať tiež v rámci tohto „pôvodného“ konania.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	<p>nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 83/01 z 24. januára 2002</p> <p>rozsudok ESLP z 26. marca 1982 vo veci Adolf v. Rakúsko, séria A, č. 49, § 36 – § 41</p> <p>rozsudok ESLP z 27. februára 2007 vo veci Nešťák v. Slovenská republika, sťažnosť č. 65559/01</p> <p>rozsudok ESLP z 10. februára 1995 vo veci Allenet de Ribemont v. Francúzsko a rozsudok z 10. októbra 2000 vo veci Daktaras v. Litva č. 42095/98</p>
súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	<p>prokurátor, prokuratúra-podanie obžaloby</p> <p>opravný prostriedok-v trestnom práve</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na prezumpciu neviny</p> <p>trestné konanie-zásady trestného konania</p> <p>konanie pred ústavným súdom-vyčerpanie prostriedkov nápravy</p>

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.